

економіці, оскільки враховуючи корумпованість контролюючих органів можливо уникати покарання за ухилення від оподаткування. Недоліком вітчизняної податкової системи залишаються нерівномірність і несправедливість розподілу податкового навантаження. Необхідно гармонізувати податки на споживання з податками на особисті доходи і прибутки підприємств.

Несприятливий інвестиційний клімат у країні, нестабільність національної валюти, нестабільність податкового законодавства, події на сході України та багато інших факторів сприяють не лише відтоку іноземних інвестицій, але й виводу капіталів за кордон. Це призводить до скорочень на підприємствах, зменшення обсягів їх виробництва або взагалі їх закриття, що в подальшому і відобразиться на сплаті податків і зборів.

Вирішення проблем наповнення доходів державного бюджету за рахунок податкових надходжень вимагає здійснення конкретних заходів, які перш за все мають бути спрямовані на стабілізацію економіки, стимулювання виробництва, та найголовніше на детінізацію економіки з одночасним подоланням корупції у контролюючих органах.

Література:

1. Бюджетний моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2016 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ibser.org.ua/publications/monitoringcategories/richnyu>.

2. Бюджетний моніторинг: Аналіз виконання бюджету за січень-червень 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ibser.org.ua/sites/default/files/kv_ii_2017_monitoring_ukr.pdf.

Самчук Іван

ст. гр. ФМ-11

Тернопільський національний економічний університет

Veldidu41996ivan@mail.ru

Науковий керівник – к.е.н., доцент Булавинець В.М.

ПРОБЛЕМИ БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВИ

Державне регулювання економічної діяльності в Україні здійснюється через видатки державного і місцевих бюджетів, які відображають показники присутності держави у реальному секторі економіки. Виконання державою своєї економічної функції передбачає бюджетне фінансування видатків на загальне управління економікою, на розвиток окремих галузей, на НДДКР, пов'язані з розв'язанням економічних

питань, та на економічну діяльність, не віднесена до інших категорій, розробку і реалізацію загальної економічної політики тощо.

В Україні частка видатків бюджетів різних рівнів на економічну діяльність у ВВП перевищує середній рівень такого ж показника у розвинутих країнах, та у країнах – нових членах ЄС, і є нижчою від зазначеного показника лише в таких країнах, як: Чехія, Греція, Угорщина, Мальта, Словаччина [1, с. 266]. Вітчизняний досвід засвідчує, що велика кількість проблем в економічній діяльності України виникає не через недостатню присутність у ній держави, а через неефективність державного регулювання економіки, та, насамперед, через неефективне використання бюджетних коштів, про яке яскраво свідчить структура видатків бюджетів різних рівнів на економічну діяльність, а також обсяг та структура бюджетних інвестицій в основний капітал.

Найбільшу підтримку зі сторони держави у формі бюджетного фінансування отримують ті галузі, які є пріоритетними. До них в Україні належать: транспорт, сільське господарство; лісове господарство та мисливство, рибне господарство; паливноенергетичний комплекс. На підтримку функціонування підприємств і організацій даних видів економічної діяльності, а також на їх розвиток спрямовується близько 80% бюджетних коштів, виділених державою на забезпечення економічної функції. В Україні використовуються засоби прямого та непрямого державного впливу на розвиток пріоритетних галузей економіки. Так, якщо прямий вплив держави проявляється у бюджетному фінансуванні окремих галузей, зокрема, вугільної промисловості і сільського господарства, то непрямі методи передбачають надання податкових пільг, списання та реструктуризація заборгованості, надання бюджетних кредитів та державні гарантії по іноземних кредитах тощо [2, с. 253].

Державне стимулювання галузей економічної діяльності в Україні хоча і супроводжується зростаючими показниками видатків державного та місцевих бюджетів, проте дане бюджетне фінансування характеризується значними недоліками, зокрема:

1) спрямування бюджетних ресурсів здійснюється не на інноваційний розвиток визначених галузей, а на фінансування їх поточної діяльності, а також на розв'язання проблемних ситуацій поточного характеру без аналізу причин їх виникнення та усунення;

2) довготривалий характер надання бюджетної підтримки без визначення та обґрунтування основної мети та забезпечення прибуткової діяльності підприємств чи організацій, що не спонукає їх до розв'язання власних базових проблем;

3) малоефективні форми надання державної підтримки підприємств (зокрема, дотації на покриття збитків та на часткове покриття витрат, пов'язаних із значним обсягом собівартості продукції). Зазначена

фінансова підтримка не забезпечує стимулюючого ефекту до покращення фінансово-господарських показників своєї діяльності;

4) відсутність ефективного контролю за використанням бюджетних коштів призводить до їх нецільового та нераціонального використання і часто розкрадання.

Довготривала державна фінансова підтримка забезпечує нерентабельним підприємствам функціональну діяльність, а рентабельним дозволяє не піклуватися питаннями зниження витрат та підвищення ефективності виробництва. Вище зазначене вказує на гальмування ринкових механізмів функціонування підприємств та позбавляє галузі перспективних напрямів розвитку. Відтак, зростання обсягів бюджетного фінансування не супроводжується відповідним зростанням показників фінансово-господарської діяльності цих галузей.

В питаннях оптимального використання бюджетних коштів підприємствами державного сектору економіки було досягнуто найменшого прогресу у період 2013-2015 рр. Зазначена проблема не є актуальною серед науковців та політичних діячів, проте є вкрай гострою. Державні підприємства значної кількості галузей економіки знаходяться у складному фінансовому становищі та потребують значних державних дотацій з бюджету. Очевидно, що дана ситуація породжує комплекс негативних результатів для економіки країни та для всієї системи державних фінансів.

Література:

1. Максюта А.А. Бюджетна політика соціально-економічного розвитку країни / А. А. Максюта // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. – 2013. – № 1 (49). – С. 265-272.

2. Матвєєнко В.К. Економічні функції держави в умовах трансформаційної економіки / В. К. Матвєєнко // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – № 1. – С. 248-255.

Світановська Христина

ст. гр. ФМ-12

Тернопільський національний економічний університет

svitanovska96@gmail.com

Науковий керівник – к. е. н., доцент Коломийчук Н. М.

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОНАННЯМ МІСЬКОГО БЮДЖЕТУ

У сучасних умовах контроль за виконанням бюджету займає дуже важливе місце у процесі бюджетотворення. Адже, без якісного та